

JOSEP MIQUEL ABAD, CONSELLER DELEGAT DEL COOB 92

El cervell dels Jocs Olímpics

L'organització de les Olimpíades del 1992 sembla feta a la mida d'aquest aparellador i extint d'alcalde nascut a Valladolid. Va ser escollit conseller delegat del COOB 92 ara fa un any, i des d'aleshores gestiona la preparació dels Jocs darrere la taula del seu despatx a Monjuïc amb una lucidesa i seguretat sorprenents.

Carme Gibert i Valls

Què el va empènyer a acceptar la responsabilitat de ser conseller delegat del COOB 92?

—Va haver-hi una sèrie de factors que em van decidir a acceptar-la. D'entrada, és un projecte que jo havia anat seguint des dels seus inicis el 1980 i que està a la mida de les meves inclinacions perquè aquests Jocs serviran per modernitzar Barcelona.

—A diferència dels Jocs de Los Angeles, els Jocs de Barcelona tenien, el setembre de 1986, un fort suport popular. ¿Creu que la il·lusió dels barcelonins segueix sent la mateixa que aleshores?

—Jo crec que sí, i així ho demostren les enquestes més recents, el que ha canviat és la manera d'expressar aquest suport.

—¿Pensa que la unanimitat política existent a l'octubre del 86 és tan forta avui, després del cas Mariscal i la dimissió del director d'Esports, Antoni López?

—La meua opinió seriosa, no protocolària, és que aquestes qüestions són molt sorolloses, però absolutament efímeres. Les institucions tenen les seves diferències legítimes, però en el fons la unanimitat es manté. Des que funciona el Comitè Executiu només s'ha produït la votació de la mascota... i per raons purament estètiques, perquè els comentaris de Mariscal van ser posteriors a la votació. Les institucions demostren, fins ara, seriositat i responsabilitat.

—¿En quina situació està actualment el Conveni de l'ús del Català als

Jocs? ¿S'ha acordat com i quan serà usat respecte a les altres llengües oficials?

—El conveni s'ha posat en marxa amb convicció i fermesa juntament amb la directora de Política Lingüística de la Generalitat, Aïna Moll. Conté la redacció del llibre d'estil i normes i la utilització del català estàndard en

l'esport, perquè, si hi ha un sector realment necessitat de catalanització, és l'esportiu. No obstant, el que no podem fer ara és prendre decisions que es materialitzaran d'aquí a cinc anys.

—¿És cert que les reunions del COOB 92 se celebren en castellà?

—Això és una falsedat perquè.. bé, cal saber a quines reunions ens referim. Les de l'Assemblea General se celebren en castellà perquè la

meitat dels seus integrants no entenen el català, les del Comitè Executiu es fan indistintament en català o castellà i les de la Comissió Permanent sempre en català, tot i que dos dels seus membres són de Madrid.

—Passant a un altre tema, ¿quin és el pressupost del Pla d'Actuacions del 1988?

—És un pressupost modest i auster que volta els set mil milions de ptes. Cobreix totes les activitats del 88 agrupades en 120 projectes identificats. En aquesta casa són molt rigorosos, no hi ha cap activitat que no estigui recollida en un projecte i especificada.

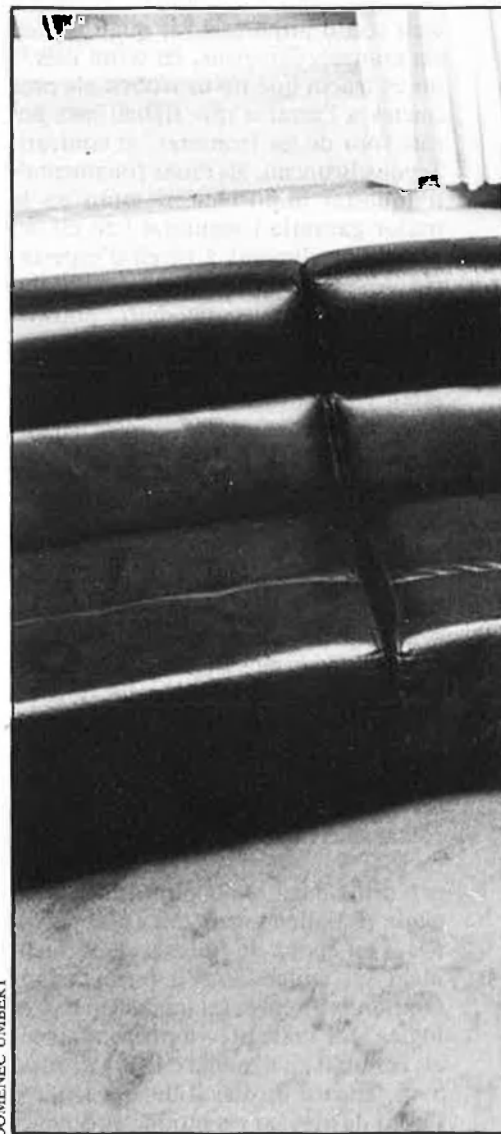
—¿Es veu viable encara un autofinançament total de les Olimpíades?

—Torno a afirmar que els Jocs Olímpics del 92 no produiran dèficit. No farem benefici perquè seria absurd... si sobressin diners, ¿què en fa-

riem? No hi ha socis per repartir interessos, ni ho podem tornar a les institucions perquè no són accionistes del projecte. Jo crec que el benefici que obtindrà Barcelona serà un benefici social: Barcelona guanyarà uns cinturons, la modernització del Metro, i la recuperació de la franja costanera, a més de la promoció de l'imatge exterior i del turisme. A part d'aquests beneficis socials tangibles, la cultura ca-

«El benefici que Barcelona traurà de les Olimpíades serà social».

DOMÈNEC UMBERT

talana es difondrà arreu, i aquest serà el gran benefici.

—*¿Com s'organitza un tema tan complex com la seguretat d'uns Jocs Olímpics?*

—La seguretat, la porta un gabinet d'especialistes en seguretat de l'estat, la Generalitat i l'ajuntament, sota la supervisió directa de la Comissió Superior de Seguretat Olímpica. El tema del terrorisme és potser el més obvi i el que més afecta la sensibilitat de la gent, però també cal planificar, per exemple, el control d'un possible moviment de pànic en un estadi, la seguretat en centrals elèctriques i dipòsits d'aigua, la protecció de VIPs etc. En definitiva, no volem un model de seguretat amb tancs al carrer com en d'altres olimpíades, sinó un model eficaç i discret que realment garanteixi la seguretat de tothom.

—*¿Creu possible la participació de tots els països als Jocs de Barcelona?*

—El món està tan boig que és molt

diffícil preveure com estarà al 1992. No es poden fer profecies, però el que sembla evident és que els Jocs del 92 seran els Jocs del no-conflicte.

—*La Vila Olímpica del Poble Nou és un projecte ambiciós que ha despertat recels al COI a causa de la condensació de terminis. ¿Creu que estarà acabada en els fixats?*

—El COI no té recels, només està preocupat, igual com ho estem nosaltres. La vila estarà acabada i ben acabada en els terminis previstos.

—*¿Quin perfil de barceloní anirà a viure als pisos de la vila, una vegada finalitzats els Jocs? ¿Quin preu tindran els habitatges?*

—Els pisos costaran de disset a vint milions de pessetes. Jo crec que hi ha una massa de compradors potencials, treballadors qualificats, professionals, etc. disposats a comprar cases de la Vila Olímpica. De fet jo particularment optaria per la venda directa dels pisos

al públic com a alternativa a les immobiliàries.

—*¿Creu que els Jocs estan accelerant el procés d'especulació del sòl que actualment viu Barcelona?*

—És evident que el fenomen olímpic provoca una expectativa de mercat, però el que de veritat està provocant la pujada de preus del sòl és el diner negre que s'amaga en el mercat immobiliari.

—*¿Les obres que generaran les Olimpíades portaran molta mà d'obra puntual a Barcelona en els pròxims anys o bé s'optarà per contractar mà d'obra d'aquí? Cas que sigui mà d'obra immigrada, ¿què passarà amb tota aquesta gent una vegada acabades les obres?*

—No hi ha dubte que la concentració de construccions en un curt període de temps necessita una mà d'obra que no sempre està disponible en el mercat. Estem tractant de repartir bé les obres per tal de no crear alteracions en el mercat de mà d'obra que després puguin arribar a ser conflictives o tenses. A mi, no em preocupa si la mà d'obra serà d'aquí o de fora, em preocupen més les tensions socials que es puguin produir una vegada acabades les obres. És un problema social que hem d'intentar evitar.

—*¿Quines expectatives d'ingressos té la mascota olímpica?*

—La mascota començarà a comercialitzar-se després dels Jocs de Seül. Es preveu que generarà uns ingressos, junt amb el logotip, de 4.000 milions de ptes. en matèria de *gadgets* (clauers, objectes de regal, etc.).

—*¿Quan es posarà en marxa el voluntariat olímpic?*

—El voluntariat ja s'està posant en marxa. El mes que vé es farà la primera experiència pilot de formació de mil voluntaris de Barcelona. Se'ls explicarà què és el projecte olímpic, què és el moviment olímpic, nocions de primers auxilis, criteris bàsics de seguretat, etc.

—*Senyor Abad, ¿hi pensa molt, en el dia de la inauguració de les Olimpíades de Barcelona?*

—En el dia de la inauguració, no hi penso. Si penso en algun dia és en el 12 d'agost, dia de la clausura, quan tot això s'haurà acabat, més que no pas en el dia que s'alçarà el teló. Aleshores encara quedaran setze dies pels quals has treballat durant cinc anys. Si pensés en la inauguració com a fita es podria produir una mena de distensió, per això prefereixo pensar en l'últim dia.

—*Aquest últim dia, ¿se sentirà plenament realitzat?*

—No ho sé, ja t'ho diré aquell dia. Tanmateix, espero que sí. □

